

---

38 THE SAILOR BOY

't Was on a dark and stormy night
The snow lay on the ground,
A sailor boy stood on the quay
His ship was outward bound.
His sweetheart standing by his side,
Shed many a bitter tear.
And as he pressed her to his heart
He whispered in her ear:

*Farewell, farewell, my own true love;
This parting gives me pain.
You'll be my own, my guiding star
Till I return again.
My thoughts will be with you, my love,
While storms are raging high.
So farewell love! Remember me,
Your faithful sailor boy.*

2. 't Was in a gale that ship set-sail,
The girl still standing by.
She watched the ship clear out of sight
While tears bedimmed her eyes;
She prayed to God in heaven above
To guide him on his way.
The parting words her lover spoke
Re-echoed down the bay:

Farewell, farewell, etc. ....

3. 'T was sad to see that ship return
Without that sailor boy.
For he had died while out at sea;
The flag was half-mast high.
His comrades, when they came on shore,
They told her he was dead;
The letter that they gave to her
The last line sadly read:

*Farewell, farewell, my own true love,
We'll meet on earth no more,
But we will meet in heaven above
On that celestial shore,
Up in that land, that glorious land
That land of peace and joy.
Where you'll no more be parted from
Our faithful sailor boy.*

---

38 DE MATROOS

Het was een donkere stormachtige nacht,
De sneeuw lag op de grond.
Een matroos stond op de kade,
Zijn schip zou gaan vertrekken.
Zijn lieveling stond aan zijn zijde,
Hulde menige bittere traan,
En toen hij haar aan zijn hart drukte,
Fluisterde hij in haar oor:

*Vaarwel, vaarwel, mijn enige geliefde,
Dit vertrek doet mij pijn.
Jij zult mijn hoop en richtinggevende ster zijn,
Tot ik terug zal komen.
Ik zal aan jou denken, mijn lieveling,
Terwijl de stormen razen.
Het ga je goed, mijn lief !! Denk aan mij,
Je toegewijde matroos.*

2. Het was in een storm, dat het schip de zeilen
hees, het meisje was er nog steeds.
Ze keek tot het schip geheel uit zicht was,
Terwijl tranen haar ogen omfloersten;
Zij bad tot God boven in de hemel
Om hem op zijn weg te leiden.
De afscheidswaarden die haar minnaar sprak
Galmden over de baai:

Vaarwel, vaarwel, enz. ....

3. 't Was zo droevig toen het schip terugkeerde
Zonder die matroos.
Hij was op zee gestorven.
De vlag hing halfstok.
Zijn maten, toen ze aan wal kwamen,
Vertelden haar dat hij dood was.
In de brief die ze haar gaven
Was het zo droevig de laatste regel te lezen:

*Vaarwel, vaarwel, mijn enige geliefde,
Op aarde zullen we elkaar nooit meer
ontmoeten,
Maar we zullen elkaar weerzien in de hemel
Aan die hemelse kust,
Daar in dat land, dat heerlijke land,
Dat land van vrede en plezier.
Waar je nooit meer gescheiden zult worden,
Van je trouwe matroos.*

Dit lied komt o.a. ook voor onder de titels:

A frosty wintersmor'n.
The faithful sailor boy.
A sailor's farewell.

Zowel Hugill als Whall noemen het lied niet.

De precieze oorsprong heb ik niet kunnen achterhalen, maar zal gezocht moeten worden in de Schotse volksmuziek.

Menig shantykoor heeft het op het repertoire staan. Eckhardt neemt het op in: "De 50 mooiste shanties en zeemansliedjes"

Deze melancholische ballade vertelt het verhaal van een vertrekkende zeeman en zijn jonge liefje. Het "donkere en stormachtige" nachtelijke beeld van hun afscheid aan de haven lijkt vol met voortekenen. De ballade heeft een sterk voorgevoel met duidelijke beelden, die voorspellend blijken: het schip keert terug naar de haven, de vlag halfstok. Tragisch werden de zeeman en zijn geliefde, minnaars in de (sterren)hemel.

Volksmuziek werd traditioneel, middels een eeuwenlange traditie van minstrelen en volkszangers, mondeling doorgegeven. Voor meer dan vier honderd jaar, vanaf de zestiende eeuw, was gedrukte volksmuziek zeer populair. De teksten van populaire liederen werden gedrukt op vellen van verschillende lengtes. Ze werden bekend als 'broadsides'.

Een 'broadside' (pamflet ± vlugschrift) is een vel goedkoop papier aan één zijde bedrukt, vaak met een ballade, rijm, nieuws en soms met houtsnede illustraties.

Het was een van de meest voorkomende vormen van gedrukt materiaal tussen de 16e en 19e eeuw, met name in Groot-Brittannië, Ierland en Noord-Amerika en zijn vaak gekoppeld aan een van de belangrijkste vormen van traditionele muziek uit deze landen: de 'ballad'.

Een broadside bevatte oorspronkelijk geen muziek, maar slechts een opmerking dat de woorden werden gezongen op een bekende melodie.

In de negentiende eeuw was er een enorme toename in de populariteit van broadsides, maar dit was niet blijvend.

Begin twintigste eeuw begonnen de kranten de functie van de broadsides over te nemen.

Probable period of publication: 1880-1900

©Strawberry Sailor Singers